

Mən sənin yolumam...

Yəqin, dünyada ən çətin iş bir insan haqqında kitab yazmaqdır. Sevdiyini, tanıdığını insan haqda. Şiirtmədən, mübaliğəsiz. Səmimi, doğru kitab...

Hələ 10-15 il qabaq mən Sənin haqda dialoq formasında bir yazı yazmaq fikrinə düşmüşdüm. Sual-cavab... Həyatımın yeganə müsahibəsi olacaqdır bu. Şair, dramaturq, musiqiçi, ictimai xadim, vətəndaş Vaqif Səmədoğluylla, həyat yoldaşı, ailə başçısı Vaqiflə xanımının söhbəti...

Bu dünyada hər şeyin öz çəkisi var. Həyatın, ömrün, insanın, məhəbbətin, xoşbəxtliyin, sözün... Bilirdim, ilk baxışdan cəlbədicə görünməyə də, məsuliyyətli olacaq bu söhbət. Suallarımı hazırlayıb, tələsmədən hərdən bir onların cavablarını alırdım. Ancaq hər dəfə Sənin dəyişən əhvalını, yorğunluğunu görəndə mən də suallarımı sonraya qoyurdum. Sonradan bildim, bəzi sualların Səninçün nə dərəcədə "ağır, ağırlığı" olduğunu...

2016-cı il 5 iyun

Sənin xatirənə həsr olunmuş gecə üçün bütün müsahibələrin, şeirlərin, video yazıların əsasında "Xanımının Vaqif Səmədoğluna verdiyi suallar" adlı film hazırladım. Əlbəttə, bu etmək istədiyimin çox cüzi hissəsi idi. İndi vermək istədiyim sualların cavabı da suallar doğurur. Sənsizlik suallarımı günbəgün, aybaay daha da artırır...

Mən həmişə düşünmüşəm ki, elə hisslər var ki, onları ifadə etməyə söz tapmaq çətindir, bəzən heç mümkün də olmur. Bunları bilə-bilə altından necə çıxacağımı bilmədiyim işə girişirəm. Ömrümün ən mühüm, ən dəyərli yazısına.... Beynimdə dəfələrlə saf-çürük etdiyim

Sənli ömrümün kağız üzərinə köçürülməsinə. Mən həmişə bu günlə yaşamağa çalışmışam. Şirinli-acılı xatirələrimi yaddaşımın əlçatmaz bir guşəsində gizlədib. Bəzən onlardan mezazoy erasının qoxusu duyulsa da. Mən yenə də bu günlə yaşayıram. Bir fərqlə. Sənə boyanan dünəni

bu gün yaşayıb, yaşatmaqla. Saatımın əqrəblərində vaxt da dünənlə bu gün arasında vurnuxa-vurnuxa adınla addımlayır...

İndi biz Səninlə həyatın başqa-başqa qatlarında idik... Sənin hansı qatda olduğunu bilmirəm. Bəlkə, həm Ordasan, həm burda. Kim bilir? Özün demişkən: "Əslində, Allah bilir, harda, harda, hardayam..."

Mən isə burdayam, Yoxluğunla Varlığının arasında. Dünənlə Bu gün arasında. Sən demə, Məhəbbət həm də keçmişlə indiki zamanın birbirinə qovuşmasında yaşayan qüvvə də ola bilmiş. Bəlkə də, bu zaman kəsiyində Məhəbbət özünün ən böyük, ən həqiqi ömrünü yaşayır. Bu gün mənə güc verən qüvvə. Yoxluğunun cazibəsi çox güclü imiş. Onun da öz hökmü, diktəsi var imiş. Onun diqtəsidir bunları mənə yazdıran...

Səni ideallaşdırmaq fikrindən uzağam. Bu Sənin də heç xoşuna gəlməzdi. Çalışacam yazdıqlarım səmimi, bəzək-düzəksiz olsun. Ancaq nə etmək, olan nəsnələri də Sən yaddaşından silib apardın. Belə də olmalı idi. Çünki Sənin Şəxsiyyət, Sənətkar Böyüklüyün qarşısında onlar heçə endi...

Yazacaqlarımın hamı Sənə olan minnətdarlıq etirafım olacaq...

Vaqif (Qaquş), mən çox xoşbəxt insanam ki, Tale dediyimiz təsadüf, Sənin həyatında məni seçdi və birgə yaşadığımız ilk gündən mən bu seçimə layiq olmağımı sübut etməyə çalışdım. Mən Səninlə, sanki yenidən doğuldum, ilk gənclik illərini yaşamasam da. Yaşadığımız o günlər üçün mən Taleyimizə minnətdaram... Allaha minnətdaram mənə verilən bu Missiya üçün...

Nüşabə Babayeva Vəkilova